

[Jørgen Møller.]

og som i 1927 fik den nedskåret med 25 pCt., ligger uden for, bortset fra Renter, der var fastsat som vedvarende. Om denne Nedskæring i 1927 siges der i Bemærkningerne til Lovforslaget:

„Efter at Pristallet under Krigen var steget stærkt, blev de i 1927 nedsatte Takster fra 1. April 1943 forhøjet med 30 pCt.“

Ja, der faar de daarligst stillede Mennesker ud over de 25 pCt., som blev frataget dem ved Nedskæringsloven af 1927, et Tillæg paa 5 pCt. De nævnte 25 pCt. var altsaa en Erstatning, de i sin Tid fik for Dyr-tiden, og det kunde ikke godt være mindre. Men desuden siger Bemærkningerne til Lovforslaget følgende:

„...under Hensyn til, at der allerede for de militære Invalidere, der modtager Ydelser i Henhold til Loven af 1919, er tilvejebragt en Ordning, hvorved der i nogen Grad er raadet Bod paa Følgerne af de fordyrede Levevilkaar, foreslaas det midlertidigt at forhøje Erstatningerne i Henhold til 1934-Loven med 55 pCt.“

Jeg opfatter Forslaget saaledes, at naar Rigsdagen giver sit Samtykke til de Ændringer, der er foreslaaet her, saa er dermed ogsaa givet Samtykke til, at Ministeren senere hen kan foretage en Forhøjelse af de i Lovene af 1919 og 1927 fastsatte Ydelser, saa at de paagældende Invalidere og Enker kommer op paa de fulde 55 pCt. ligesom de andre. Lovforslaget som saadant siger ikke noget bestemt om det, men man læser det ud af Bemærkningerne.

Det næste Stykke i Lovforslagets § 1 omhandler de Invaliditetserstatninger, der fastsættes efter 1. April 1945, og gaar ud paa, at det i Loven af 1934 § 31, Stk. 3, omhandlede Maksimumsbeløb for den Aarsløn, hvorefter Rentesatserne fastlægges, forhøjes til 4 650 Kr. i Stedet for som hidtil 3 000 Kr. Det samme gælder for de Invaliditetserstatninger, der kommer til Udbetaling som Kapitalbeløb, men dog saaledes, at det foreslaaede Tillæg kun ydes i de Tilfælde, hvor den paagældendes Aarsfortjeneste ansættes til mere end 3 000 Kr. Tillægget udgør det Beløb, hvormed et Aars Rente vil være at forhøje, naar det i Lovens § 31 omhandlede Maksimumsbeløb forhøjes til 4 650 Kr. Det kan maaske være meget godt, men hvilken Begrundelse har Ministeren for, at der ingen Forhøjelse skal gives til dem, der faar deres Rente fastsat efter en Aarsløn, der ligger under 3 000 Kr.?

Jeg har ikke fundet noget i Bemærkningerne i saa Henseende.

Med Hensyn til Dagpengesatserne, som omtales i Lovforslagets § 2, stilles der ikke Forslag om noget særligt Tillæg til de Dagpenge, der ligger under Maksimumsbeløbet, fordi der til disse ydes en Erstatning paa 75 pCt. af den paagældendes Dagløn. Det er muligt, at der ingen Realitetsindvending kan gøres gældende herimod, men jeg finder det rigtigt, at dette saavel som de andre Ting, jeg har nævnt, gøres til Genstand for Forhandling i et Udvalg, som jeg senere skal tillade mig at foreslaa nedsat.

Forslagets § 3 siger, at Loven træder i Kraft straks og kun skal gælde indtil 31. Marts 1946. I Bemærkningerne til Lovforslaget siges der herom, at under Hensyn til de foreliggende økonomiske Forhold foreslaas det, at Loven ligesom Lovanordningen om Forhøjelse af Ulykkesforsikringslovens Satser kun skal gælde indtil den nævnte Dato. Jeg ved ikke rigtig, hvad Ministeren mener med „de foreliggende økonomiske Forhold“, om Ministeren sigter til de Ændringer, der vil komme frem vedrørende Ulykkesforsikringsloven, for ellers kan jeg ikke se, der vil ske nogen Ændring i de økonomiske Forhold.

Maa jeg i øvrigt sige, at mit Parti naturligvis gerne vil medvirke til at forbedre Kaarene ogsaa for den Kategori af Invalidere, som mister deres Førlighed eller Sundhed ved en Tjeneste, der udøves i vort Lands Interesse, og som er af tvangsmæssig Karakter.

Stegger Nielsen: Det er min Opfattelse, at den Lovgivning, vi har haft om Invaliditetserstatning til tilskadekomne militære værnepligtige, i det store og hele har virket godt; men det er indlysende, at naar de økonomiske Forhold forskubber sig, vil der ved Tid og Lejlighed blive Behov for en Regulering af Satserne ogsaa inden for en Lovgivning som denne, og det er det, der er Tale om i det her forelagte Lovforslag.

Efter Loven af 27. Marts 1934 er der tilsikret tilskadekomne militære værnepligtige en Invaliditetserstatning under en eller anden Form, Dagpenge, Invaliderede, eventuelt Erstatning til efterladte og Begravelseshjælp. Der er her Tale om Personer, som er kommet til Skade efter 1. April 1934.

Nu er Forholdet imidlertid det, at de militære værnepligtige, som har deres Skader dateret før 1. April 1934, kommer ind under en anden Lov, nemlig Loven af 22. December 1919, og fremdeles er Forholdet